

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 24.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867850464.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Uden at lade sig forhindre af de vedvarende krigerske Øvelser, Minervas Sønner foretog sig, - reiste han hjem. - Dog, kjære Læser! - om Nogen, som Jeg ei haaber, faaer dette at see, ^{***} 25 men det er saa rart at have en, man kan tale til, - Nu har Du en Kjætter for dig. Du korsor dig vel, og spørger i hellig Iver, hvorlunde Satan kunde udrette noget mod en, der saavel var bedækt med Skjold og Hjelm mod hans gloende Pile? det er just det, Jeg nær havde glemt at fortælle. At Fanden ei er dum, behøver Jeg ei at sige dig; han forudsaae, Grundtvig vilde blive ham haard, dersom han ei fik ham forført. Nu vidste den onde Fjende, at bemeldte - hvor ortodox han end var - gjerne læste, hvad vittigt var, thi førte han paa Falster T. C. Bruuns *Skriftemaal* i hans Hænder, og - *proh dolor* 1 - Kaput var Ortodoxien. - Dog et alvorligt Ord kunde man ogsaa tale her. - Grundtvig erkjender den heldige Revolusjon, hin Bog bevirkede i hans Religjonsbegreber, men troer den ei havde blevet saa, hvis han ei havde kommet til at studere Theologi. - Saameget han end ønskede at være i et andet Fag, er han dog i denne Henseende glad derved. - Nu begyndte han Theologiens Studering uden Fordomme, og kunde altsaa veie *pro* og *contra*, men havde han ei blevet Theolog, havde ogsaa sikkert han blevet Bibelspotter, og derved skadet dem, der ei kan skille det væsentlige fra det tilfældige, de svage Sjele, der ei tør haabe Salighed, uden en anden har fortjent den til dem, som ei kan eller ei vil indsee Pligtlærens Autoritet, naar ei den hellig Aand har dikteret den. - Jeg veed derfor ei, hvad Jeg skal sige om hint bruunske Skrift og dets Jevninge. Deres Slag knuse vist nok mere Overtro end 100 lærde Afhandlinger, men de befordre ogsaa hos mange Irreligjøsitet. - De ere - næsten som alleting - nyttige og skadelige, og for deres Autor selv kommer det an paa, om hans Hensigt var at rense Religionen, eller blot lade sin Vittighed spille, ubekymret om Virkningerne. - Dog Tonen alvorligedes for meget, altsaa hine fromme Guds Børn, der sørgede over, at Djevelen seirede over Grundtvig, kunne trøste sig med, at han siden har hevnet sig paa Helvedes Fyrste, og reent frakjendt ham alt Regiment, ja næsten Existents med. - Jeg tvivler ikke paa, at jo alle Ortodoxer, der hade Djevelen som Arvesynden, ville her istemme et *Te Deum* etc., thi de maae jo glæde sig, naar de see nogen gaae offensiv til Værks mod Fanden, efter at den defensive Krig, der i nogle 1000 Aar førtes med ham, snarere har formeret end formindsket hans Herredom. -